

zondag 5 oktober 2025, 19:00 uur

Ps. 22: 1

HB 46: 1, 5

LvdK 435: 1, 5

Richteren 16: 22 - 31

Lukas 23: 33 - 34

Lukas 23: 39 - 43

Lukas 23: 46

HB 46: 3, 4, 8

WK 58a: 1, 3

Ps. 22: 13, 14, 16

Ps. 22: 1

Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij,

En redt mij niet, terwijl ik zwoeg en strij',

En brullend klaag in d' angsten die ik lij',

Dus fel geslagen?

't Zij ik, mijn God, bij dag moog' bitter klagen,

Gij antwoordt niet; 't Zij ik des nachts moog' kermen.

Ik heb geen rust, ook vind ik geen ontfermen

In mijn verdriet.

HB 46: 1, 5

Als ik in gedachten sta

bij het kruis van Golgotha,

als ik hoor wat Jezus sprak,

voor zijn oog aan 't kruishout brak,

Hoor ik, hoe Hij klaagde, dat
Hem zijn God verlaten had,
'k weet dan, wat mij ook ontvall',
God mij nooit verlaten zal!

LvdK 435: 1, 5

O verbreker aller banden,
Gij die ons vertrouwen zijt,
bij wie schade zelfs en schande
hemel wordt en heerlijkheid,-
tuchtig Adams trotse zonen
in hun eigenzinnigheid,
tot Ge uw aangezicht zult tonen
en hen uit de kerker leidt.

Duur hebt Gij uw volk verworven
en alleen van U zijn wij.
Heer, zowaar Gij zijt gestorven,
maak ons nu ook waarlijk vrij.
O, uw heil zal spoedig komen,
Gij laat ons niet ledig staan:
schoner dan de schoonste dromen
breekt de dag der vrijheid aan.

Richteren 16: 22 - 31

Simson stervend overwinnaar

22 Maar het haar van zijn hoofd begon *weer* te groeien, zoals
toen hij geschoren werd.

23 En de Filistijnse stadsvorsten verzamelden zich om een
groot offer te brengen aan hun god Dagon en om vrolijk te zijn.
En zij zeiden: Onze god heeft onze vijand Simson in onze hand
gegeven.

24 En toen het volk hem zag, prezen zij hun god, want zij zeiden: Onze god heeft onze vijand in onze hand gegeven: *de man* die ons land verwoest heeft, en die onze gesneuvelden talrijk heeft gemaakt.

25 En het gebeurde, toen hun hart vrolijk was, dat zij zeiden: Roep Simson en laat hem ons vermaken. En zij riepen Simson uit de gevangenis en hij vermaakte hen. En zij lieten hem tussen de pilaren staan.

26 Toen zei Simson tegen de jongen die hem bij de hand hield: Laat mij gaan en laat mij de pilaren betasten, waarop het huis gevestigd is, zodat ik daartegen kan leunen.

27 Nu was het huis vol mannen en vrouwen. Ook waren alle Filistijnse stadsvorsten daar. En op het dak waren ongeveer drieduizend mannen en vrouwen, die toekeken terwijl Simson *hen* vermaakte.

28 Toen riep Simson tot de HEERE en zei: Heere, HEERE ! Denk toch aan mij en maak mij toch alleen nog deze keer sterk, o God, zodat ik me met één slag op de Filistijnen kan wreken voor mijn twee ogen.

29 En Simson greep de twee middelste pilaren, waarop het huis gevestigd was en waarop dat steunde: de ene met zijn rechterhand en de andere met zijn linkerhand.

30 Vervolgens zei Simson: Moge mijn ziel sterven mét de Filistijnen! Hij boog zich met kracht en het huis viel op de stadsvorsten en op al het volk dat daarin was. En de doden die hij in zijn sterven heeft gedood, waren talrijker dan die hij in zijn leven gedood had.

31 Toen kwamen zijn broeders en heel zijn familie en zij namen hem op, voerden *hem* mee en begroeven hem tussen Zora en Esthaol, in het graf van zijn vader Manoach. En hij had twintig jaar als richter leiding gegeven aan Israël.

Lukas 23: 33 - 34

De kruisiging

33 Toen zij op de plaats kwamen die Schedel genoemd werd, kruisigden ze Hem daar, met de misdadigers, de één aan de rechter- en de ander aan de linker *zijde*.

34 En Jezus zei: Vader, vergeef *het* hun, want zij weten niet wat zij doen. En ze verdeelden Zijn kleren en wierpen het lot.

Lukas 23: 39 - 43

39 En een van de misdadigers die daar hingen, lasterde Hem en zei: Als U de Christus bent, verlos *dan* Uzelf en ons.

40 Maar de andere antwoordde en bestrafte hem: Vreest zelfs u God niet, nu u hetzelfde vonnis ondergaat?

41 En wij toch rechtvaardig, want wij ontvangen *straf* overeenkomstig wat wij gedaan hebben, maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan.

42 En hij zei tegen Jezus: Heere, denk aan mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent.

43 En Jezus zei tegen hem: Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn.

Lukas 23: 46

46 En Jezus riep met luide stem en zei: Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest.

HB 46: 3, 4, 8

Hoor ik dan, hoe Jezus bad voor wie Hem gekruisigd had, 'k weet dan: "Bij de Heiland is ook voor mij vergiffenis."

Zie ik, hoe genaad' ontving,
die met Hem aan 't kruishout hing,
'k bid, mij voelend Hem gelijk,
"Heer, gedenk mij in uw rijk!"

Hoor ik, hoe het laatst van al
Hij zijn geest aan God beval,
weet ik ook mijn geest en lot
in de handen van mijn God.

WK 58a: 1, 3

Zeg, machtigen der wereld,
wat richten jullie aan?
Want door dit krom regeren
breekt het geweld zich baan.
De goddeloze mensen,
zij dwalen levenslang.
Rampzalig zijn hun wensen,
zij lijken op de slang.

God blaast hen als vergelding
ver in een stormwind heen.
Oprechten maken melding:
Gods wraak drijft hen uiteen.
Men zal de voeten dopen
in 't goddeloze bloed.
God zal de goeden lonen,
recht is het wat Hij doet.

Ps. 22: 13, 14, 16

Ik loof eerlang U in een grote schaar,
En, wat ik U beloofd' In't heetst gevaar,
Betaal ik, op het heilig dankaltaar,
Bij die U vrezen,
't Zachtmoedig volk zal rijk verzadigd wezen,
Ten dis geleid. Wie God zoekt, zal Hem prijzen.
Zo leev' Uw hart, door 's hemels gunstbewijzen,
In eeuwigheid!

Eerlang gedenkt hieraan het wereldrond;
Haast wendt het zich tot God met hart en mond;
En, waar men ooit de wildste volken vond,
Zal God ontvangen
Aanbidding, eer en dankb're lofgezangen.
Want Hij regeert, En zal Zijn almacht tonen;
Hij heerst, zover de blindste heid'nen wonen,
Tot Hem bekeerd.

Zij komen aan, door Godd'lijk licht geleid,
om 't nakroost, dat den HEER wordt toebereid,
te melden 't heil van Zijn gerechtigheid
en grote daden.